

Voor je begint

Ik heb heel wat baby's gezien die hun zuigfles met hun handen en voeten vasthielden. Maar dit twee jaar oude meisje had haar handen niet nodig. Haar moeder, die naast me in de gebedskring zat, had de kleine Melissa op de grond gezet, en terwijl we aan het bidden waren hielden de ogen van het kind mijn blik gevangen.

Melissa moest haar voeten wel gebruiken. Grote tumoren hadden haar gedeeltelijk verlamd. Behoedzaam pakte ze dus de fles met haar tenen beet, en zette hem naast haar hoofd op de grond. Haar ogen schoten heen en weer, en onwillekeurig moest ik glimlachen. Het werd nu een vaardigheidsspelletje voor haar, en ze pakte de fles opnieuw beet en zette hem aan de andere kant neer.

Melissa was duidelijk ingenomen met zichzelf. Met glinsterende oogjes ging het spelletje zo een tijdje door. Naderhand vertelde haar moeder, Sue Burke, mij dat Melissa altijd graag haar voeten gebruikt om met speelgoed te spelen en de bladzijden van een boek om te slaan. 'Ze kan niet lopen en met haar handen kan ze maar heel weinig,' zei Sue terwijl ze haar dochter in een rolstoel zette, 'maar ze vindt het heerlijk om naar het park te gaan om de andere kinderen te zien spelen. Daar krijgt ze net zo'n kick van als die andere kinderen van spelen.'

Ik geloofde dat wel. Ik geloof ook dat ik tranen in Sue's ogen zag toen ze dat vertelde. Ze was zo trots op haar dochttertje. Ik meende iets te voelen van Sue's lange, stille strijd waarbij ze moest toekijken hoe haar dochter pijn en lijden te verduren kreeg, en ik kon het niet laten om haar te vragen: 'Ik moet het weten, alsjeblieft. Hoe doe je dat? Hoe hou je het vol?'

Sue pakte de hand van haar man vast, en aaide met haar andere hand over het hoofd van haar dochter, dat helemaal kaal was van de chemotherapie. 'God gaat een zware en moeilijke weg met ons, maar we nemen er vaak de tijd voor om even halt te houden, ons te bukken en een paar diamanten onder het stof te zoeken.'

Diamanten onder het stof. Prachtige juwelen die je gemakkelijk over het hoofd ziet. Een klein stukje van de Bijbel, klein maar vol kracht. Korte, maar intense en overtuigende woorden van de Heer. Een stukje van een spreuk. Een snippet van een psalm. Kleine schatten die ons soms verblinden door hun heldere waarheid. Eigenlijk veegde ik het stof van een diamant af toen ik naar Sue luisterde, terwijl ze beschreef hoeveel plezier haar dochter eraan beleefde om andere kinderen te zien spelen. Die peuter gaf het woord 'plaatsvervangend' een heel nieuwe dimensie. Zij beleeft de vreugde van het spelen door anderen.

Voor haar is dat genoeg. En wij kennen onuitsprekelijke vreugde door het plaatsvervangend sterven van onze Heer. Voor ons is dat genoeg, meer dan genoeg.

Misschien zou Sue niet willen dat ik je dit vertel, maar zij en haar man hebben altijd een moeilijk leven gehad. Ze worden het weleens moe. Af en toe zijn ze uitgeput. Ze hebben niet veel inkomen, en hulp is moeilijk te vinden. Het is moeilijk om de moed erin te houden als je weet dat je kind niet lang meer zal leven. Ja, hun hoofd is weleens gebogen. Maar ... als je naar beneden kijkt zie je soms de mooiste diamanten onder het stof liggen.

Het boek dat je in handen hebt is mijn schatkist vol diamanten die ik door de jaren heen verzameld heb. Ik heb mijn favoriete juwelen zorgvuldig uitgezocht, de stenen die ik vaak tegen het licht heb gehouden, die ik vaak ter hand neem om hun schoonheid te bewonderen, diamanten die mijn geloof rijker en mijn hoop sterker hebben gemaakt.

Maar dat is geen speciaal voorrecht van mij. Kijk maar naar beneden. Het hele pad glinstert. Ook in het stof van jouw weg heeft God diamanten gelegd!

Joni Eareckson Tada

Januari

1 JANUARI

Nieuwe dingen

De bekkens kletterden. De pauken dreunden. Het orkest bereikte een laatste crescendo en het laatste akkoord weerklonk. Het publiek gaf het orkest een staande ovatie en riep: 'Bis! Bis!' Dit speelde zich af tijdens een symfonieconcert in het Los Angeles Pavilion. Net als de mensen om mij heen riep ook ik om een herhaling. De muzikanten kwamen het podium weer op en begonnen aan een laatste stuk.

Je hoeft geen vaste bezoeker van symfonieconcerten te zijn om een herhaling te waarderen. Jij weet er alles van. Herinner jij je dat bijzondere retraiteweekend van vorig jaar met jouw christelijke vrienden? De sfeer was geweldig, de spreker was fantastisch, en o, wat zou je graag willen dat het nooit hoefde te stoppen! En nu, in dit nieuwe jaar, zou je graag zien dat God je dat gevoel nog eens gaf.

Maar God zou het je weleens niet kunnen geven. Wees daar niet al te treurig om. Want al is het zo dat God nooit precies hetzelfde twee keer doet, Hij gaat zeker iets beters doen. Iets nieuws. Op een nieuwe manier. God is gespecialiseerd in frisse en nieuwe dingen. Hij is nooit tevreden met de gemoderniseerde en herziene versie van iets. Het duurt niet lang voor Hij iets totaal nieuws zal scheppen.

'Maar dat is nog niets vergeleken met wat Ik nu ga doen! Want Ik ben iets heel nieuws van plan. Kijk, Ik ben er al mee begonnen. Ziet u het niet? Ik zal een weg maken door de wildernis van de wereld waarover mijn volk naar huis kan terugkeren. Ik zal rivieren voor mijn volk laten ontspringen in de woestijn! (...) en daarom zal dit volk Mij op een dag voor het oog van de hele wereld eren.'

Jesaja 43:18-19, 21

De plannen die Hij dit jaar met jou heeft kunnen heel goed die van vorig jaar overtreffen. Zijn blauwdruk is nog warm, en Hij staat klaar om jou iedere dag weer reden te geven om Hem te lof te zingen. Daarom kan je met hoop en verwachting aan het nieuwe jaar beginnen.

Heer van de nieuwe dingen, ik ben er klaar voor dat U dit jaar iets nieuws in mijn leven gaat doen. Dank U dat U mij voorgaat in de dagen die voor mij liggen. Ik sta klaar om U te volgen.

2 JANUARI

Eerlijk en oprecht bidden

'God is Geest en wij kunnen Hem alleen aanbidden als onze aanbidding geestelijk en oprecht is.'

Johannes 4:24

Het krachtigste gebed dat ik ooit gebeden heb was ook het kortste. Na drie wanhopige jaren vol zelfmoordgedachten vanwege mijn verlamming bad ik: 'God, als ik dan niet mag sterven, leer mij alstublieft hoe ik moet leven!'

Alles werd niet onmiddellijk rozengeur en maneschijn, maar met dat eenvoudige gebed begon mijn kijk op de dingen te veranderen. Ik realiseerde me dat ik mij niet aan mijn verantwoordelijkheid kon onttrekken. Ik moest leren het leven onder ogen te zien. Met Gods hulp zou ik het onmogelijke moeten leren – leven in een rolstoel.

En God heeft me geholpen! Geloof kan bergen in beweging zetten, maar gebed beweegt God. Ik ben ervan overtuigd dat de Heer diep geraakt was door mijn korte, eenvoudige gebed. Waarom? Omdat ik mijzelf aan de kant schoof en op zijn Geest vertrouwde; en ik vertelde Hem eerlijk de waarheid over mijn wanhopige verlangen om te leven. Je hebt misschien net genoeg kracht om, net als ik toen, alleen een eenvoudig zinnetje tegen God te zeggen. God geeft echt niet om lange volzinnen en mooie woorden. Hij wil gewoon dat je tot Hem komt met geestelijk, oprecht gebed, vertrouwelijk en eerlijk.

Je zult misschien niet onmiddellijk veranderingen opmerken nadat je zo gebeden hebt. Maar er zullen zeker dingen veranderen. Wanneer wij van harte en oprecht naar God gaan, dan raken we zijn hart en bewegen Hem op een bijzondere manier.

Wanneer je eerlijk tot Hem bidt, meen dan ook wat je zegt! En je zult merken dat jouw kijk op de dingen verandert. Dan zou het weleens kunnen dat je het onmogelijke begint te leren.

Heer van de onmogelijke dingen, ik kom tot U met een open hart. Ik wil eerlijk en open met U zijn. Ik stel mijn leven open, ik deel mijn nood met U. Wilt U alstublieft Uzelf grootmaken door alle situaties en problemen die ik vandaag zal tegenkomen. En dank U dat mijn gebed U niet onbewogen laat.

3 JANUARI

Groeien in genade

Wij, gelovigen, hebben geen sluier over ons gezicht. Wij zijn net spiegels, die het schitterende licht van de Here weerspiegelen. Terwijl zijn Geest in ons werkt, gaan wij steeds meer op Hem lijken.

2 Korinthiërs 3:18

Laatst ontving ik een brief van een oude schoolvriendin. Het is na vijftientig jaar vriendschap nog steeds heerlijk om te horen hoe zij groeit in de Heer. Maar ik was speciaal geraakt door de manier waarop zij mij groette aan het eind van de brief: 'Groe in genade.' Dat was eigenlijk veel aardiger dan 'Je liefhebbende vriendin'.

Haar woorden zetten me aan het denken: Hoe ben ik in het afgelopen jaar eigenlijk gegroeid in de genade van God? Kan dat op een of andere manier gemeten worden?

Bisschop J.C. Ryle zegt het zo: 'Wanneer ik het over groeien in genade heb, dan bedoel ik een toename in mate, omvang, vitaliteit en kracht van de werking van de Geest in onze harten. Als ik het erover heb dat iemand groeit in genade, dan bedoel ik gewoon dit: dat zijn besef van zonde dieper wordt, zijn geloof sterker, zijn hoop schitterender, zijn liefde allesomvattender en zijn geestelijke gezindheid duidelijker. Hij voelt meer van de kracht van de godsvrucht in zijn hart. Hij laat er meer van zien in zijn leven. Hij gaat van kracht naar kracht, van geloof naar geloof, van genade naar genade.'

Is jouw zondebesef dieper dan het vorig jaar was? Is jouw hoop schitterender? Voel je meer van de kracht van de godsvrucht in je hart?

We kunnen steeds meer op Hem gaan lijken; er kan elk jaar iets fundamenteel anders gebeuren in ons leven. Veranderingen zijn mogelijk, en je kunt vernieuwd en verbeterd worden. Hoe? Op deze manier: aanschouw de heerlijkheid van de Heer en je zult groeien in genade.

Here Jezus, ik aanschouw U vandaag in al uw majesteit en luister, uw voortreffelijkheid en zuiverheid. Verander mij in de persoon die U wilt dat ik ben; laat mij groeien in uw genade.

4 JANUARI

Een nieuwe betekenis

Toen zei de HERE tegen Mozes: 'Roep niet langer tot Mij, breek het kamp op en zet het volk in beweging! Strek uw staf uit boven het water en de zee zal zich splitsen, zodat u er doorheen kunt trekken.'
(...) Mozes zei tegen Jozua: 'Roep de mannen te wapen en vecht tegen het leger van Amalek. Morgen zal ik op de heuveltop staan met de staf van God in mijn hand!'

Exodus 14:15-16;17:9

Bekijk deze verzen eens goed. Toen God de Rode Zee in tweeën spleet, zei Hij tegen Mozes: 'Steek uw staf uit.' Nadat het wonder zich had voorgedaan, noemde Mozes het zorgvuldig 'de staf van God'. Het was maar een gewoon stuk hout, maar toen de Heer het als zijn werktuig verkoos, kreeg de staf een nieuwe eigenaar en een nieuwe betekenis.

God kan iets nieuws en positiefs in de plaats stellen van de tragische gevolgen van een ongeluk of verwonding in jouw leven. Het kruis is een goed voorbeeld. Wat vroeger een symbool van marteling en pijn was staat nu voor hoop en redding. Het is juist mijn rolstoel, die eerst verdriet en beperking voor me betekende, die mij nu in staat stelt mij vrij te bewegen.

Wanneer God tot zijn glorie gebruik maakt van de gewoonste dingen – een staf, een kruis, een rolstoel – dan geeft Hij aan elk een unieke en bijzondere betekenis.

Wat zijn de symbolen van het verdriet in jouw leven? Een kruk, een gehoorapparaat? De plek waar je woont? Jouw voorkomen of bekwaamheden? God kan de betekenis van wat het ook is dat jou pijn en verdriet bezorgt, verwisselen met iets hoopvol en positiefs. God heeft dat gedaan bij het kruis, en Hij kan het in jouw leven doen.

Vader, ik leg vandaag de dingen in mijn leven die teleurstellend zijn geweest en voor mij verdriet betekenen voor U neer. Verander mijn duisternis in licht. Stel voor mijn verdriet hoop in de plaats. Leer mij die dingen te zien als symbolen van uw liefhebbende bemoeienis met mijn leven. Ik wil U loven, want U bent de God die verdriet in vreugde verandert.

5 JANUARI

Niet vergeten

Mozes en de andere Israëlieten zongen toen dit lied voor de HERE: 'Ik wil een lied voor de HERE zingen, want Hij heeft een machtige overwinning behaald. De ruiters en de paarden wierp Hij in de zee. De HERE geeft mij kracht en een reden om te zingen. Hij heeft mij laten overwinnen. Hij is mijn God en ik zal Hem prijzen, Hij is mijn vaders God en ik zal Hem verheerlijken.'

Exodus 15:1-2

Wat een loflied! Het hele vijftiende hoofdstuk van Exodus is één grote lofzang voor de Heer, nadat Hij een pad door de Rode Zee gebaad had. Je kunt je de verbazing van de Israëlieten voorstellen toen zij zagen dat het water zich spleet, als twee enorme wolkenkrabbers van glas. Geen wonder dat ze eenentwintig verzen volzongen.

Maar niet veel later was hun vreugde in bitterheid veranderd. Toen zongen ze niet meer. Na drie dagen in de woestijn gereisd te hebben zonder water te vinden begonnen ze te mopperen: 'Wat moeten we drinken?' Het zingen stopte maar al te snel toen ze tegen wat problemen aanliepen. Het is ironisch dat ze juist over water mopperden! Waren ze het wonder alweer vergeten dat God met water gedaan had? Ze hadden vlak daarvoor gezien hoe Hij een hele zee vol van dat spul deed splijten.

Laten wij maar niet met de vingers wijzen. Ook onze lofliederen zullen snel genoeg gestaakt worden als we vergeten dat God ons beschermt en voor ons zorgt. Laten we het advies ter harte nemen dat God aan diezelfde Israëlieten gaf in Deuteronomium 4 vers 9:

Zorg ervoor dat je nooit vergeet wat God voor je heeft gedaan en waarvan je getuige was.

Als je weer eens in de verleiding komt om te mopperen of te klagen, denk dan aan jouw favoriete loflied en ... zing het. Dat is Gods manier om je te helpen niet te vergeten dat Hij jouw leven beschermt en verzorgt.

Heer, vergeef me dat ik zo'n kort geheugen heb als het gaat om de geweldige manier waarop U mij beschermd en verzorgd hebt. Ik dank U voor alles wat U in het verleden hebt gedaan en wat U in de toekomst nog gaat doen. Ik ben U erg dankbaar.

6 JANUARI

Vergroot gezichtsvermogen

Een van mijn favoriete liederen begint met de volgende woorden:

Laten wij samen de *HERE* grootmaken
en zijn naam eren en prijzen.

Dit is het vierde vers van Psalm 34. Als ik het verhaal van de wijzen uit het Oosten lees, lijkt het alsof David met deze woorden hen heeft willen uitnodigen. De wijzen kwamen bij Jezus en deden precies wat David zei. Zij vielen neer aan de voeten van de Heer. Ze aanbaden Hem en gaven Hem geschenken.

Waarom deden ze dat voor zo'n kleine dreumes in zulke armoedige omstandigheden? Omdat Jezus, de Koning, prachtig was, en als Koning recht had op hun toewijding. Maar al te vaak naderen wij God op een heel andere manier. We benaderen Hem alsof we Hem door onze daden of woorden geweldiger en koninklijker kunnen maken, alsof God een extra steuntje in de rug nodig heeft voor zijn zelfrespect.

Dat soort gedachten is nooit bij David of de wijzen opgekomen. Wanneer je iets onder een microscoop vergroot, maak je het daarmee niet groter. Wat je vergroot is je gezichtsvermogen.

Precies zo is het als je een koning eert. Je kunt niet zeggen dat je hem daardoor tot koning verklaart. Dat is hij al. Het verhogen en groot maken van God is een zaak van onze kijk op Hem, onze nederigheid, en niet van zijn openbaring of propaganda. Hij is al wie Hij is.

De wijzen brachten geen geschenken om Christus' macht op aarde te versterken. Ook kwamen zij niet als afgezanten van de hemel om een kroon op Jezus' hoofd te plaatsen. Hij was al gekroond voor het begin van de tijd. Toen zij kwamen hadden de wijzen maar één ding voor ogen: de Koning zien. Om zijn heerschappij te aanvaarden. En dat, mijn vriend, is de juiste manier om onze God te aanbidden.

Laten wij samen de Here grootmaken ...

Heer, vergroot mijn zicht op U. Breng helderheid in mijn vage ideeën over uw macht. Geef dat uw majesteit mij helder voor ogen staat. En wanneer ik U zie, geef dat ik U als Koning van mijn leven aanneem.

7 JANUARI

Ons voeden met Hem

'Ik zeg het nog eens,' zei Jezus. 'Als u het vlees van mij, de Mensenzoon, niet eet en mijn bloed niet drinkt, is er geen leven in u. (...) Want mijn vlees is echt voedsel en mijn bloed is echte drank. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik blijf in hem. Ik leef door de kracht van de Vader die Mij gestuurd heeft. Als iemand Mij eet, zal hij leven door mijn kracht.' (...) Veel van zijn leerlingen hadden moeite met deze woorden en zeiden: 'Zijn woorden zijn moeilijk te verteren, wie kan dit aanhoren?'

Johannes 6:53-60

De Here Jezus wil dat wij Hem op een heel vertrouwelijke manier leren kennen. Hij wil dat wij een diepe, persoonlijke eenheid met Hem vormen. Om dat zo duidelijk mogelijk te maken, gaf Hij zijn leerlingen dit sprekende beeld, waarna veel van hen Hem verlieten. De leerlingen hadden in één opzicht gelijk: dit is niet gemakkelijk.

Jezus nodigt ons uit ons met Hem te voeden. Of, zoals Psalm 34:9 (NBG) het zegt: Smaakt en ziet, dat de Here goed is. En wat het drinken van zijn bloed betreft: in Hooglied 1:2 staat: *Zijn liefde is mij meer waard dan de heerlijkste wijn.* Met andere woorden, we moeten in Hem blijven en zijn Woord in ons laten blijven als we Christus op een innige en vertrouwelijke manier willen leren kennen.

Diepe toewijding aan de Here Jezus geeft ons nieuwe energie voor een vermoeiende of zware taak. Warme en oprechte genegenheid voor Hem brengt vreugde bij alles wat we moeten doen. Als we voor Jezus in vuur en vlam staan zijn we in staat om de verplichtingen die ons het meest tegenstaan uit te voeren.

Om vol te kunnen houden in een leven van inspiratie en dienstbaarheid is een vertrouwelijke relatie met Hem onontbeerlijk.

Soms, Heer, verwacht ik dat ik een vertrouwelijke relatie met U kan hebben zonder er de tijd voor te nemen mij met uw leven te voeden. Vandaag wil ik in U blijven en uw Woord in mij laten blijven.